

СТРАНИЦИ НА УЧАЩИТЪ СЕ

Пролѣтъ иде!

Пролѣтъ, пролѣтъ — ей я иде,
съ колесница, цвѣтна златна!
Щъркелитѣ дългокраки
сж конетѣ ѝ крилати.

Минзухарчета, иглики
и кокиче снѣжно бѣло
красятъ нейното лице —
мило слънчице огрѣло.

Хей, дечица, излезнете!
ей я иде, погледнете!
Съ колесница цвѣтна, златна,
пролѣтъ мила, благодатна!

*Отъ членоветѣ на Дет-
ското правосл. христ. д-во
въ с. Бистрица, Софийско.*

Пчела.

Отъ цвѣтець на цвѣтець,
сбира сладичкѣ медаць
малка гиздава пчелица,
зарадъ малкитѣ дечица.

Още петлю не запѣлъ,
и нашъ слънчо не изгрѣлъ,
тя очичкитѣ отваря
и хичъ вечъ ги не затваря.

А щомъ петлю вечъ запѣй,
и нашъ слънчо вечъ изгрѣй,
тя отлита презъ вратата
и е първа на цвѣтията.

*Любчо Младеновъ Петровъ,
ученикъ — София.*

